

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120203765
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120203765.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 boulevard Haussmann, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, ul. Karadžičova č. 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Ventúrska č. 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X. H., ul. H. č. XXX/XX, o zaplatenie sumy 2.983,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17Csp/24/2020-73 zo dňa 21. apríla 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. potvrdzuje.

Vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17Csp/24/2020-73 zo dňa 21.04.2021 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.608,18 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.608,18 eur od 01.08.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok III.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou na súd dňa 23.03.2020 domáhal rozhodnutia, ktorým by zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.983,07 eur s úrokom vo výške 21,96 % ročne zo sumy 2.492,88 eur od 17.10.2017 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 2.943,07 eur od 17.10.2017 do zaplatenia. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 16. 08. 2012 právny predchodca žalobcu (Cetelem Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Panenská č. 7, IČO: 35 787 783, ďalej len „Cetelem Slovensko, a.s.“) ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom uzavrel zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Obsahom bol záväzok spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 9.161,19 eur tak, že sumu 8.955,39 eur čerpala výbermi hotovosti z bankomatov, platbami na vybraných obchodných miestach a financovaním na svoj účet a sumu 205,80 eur predstavujú poplatky, ktoré právny predchodca žalobcu účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas

neplnila. Uhradila len sumu 7.347,21 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 16.10.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam mala žalovaná voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 2.983,07 eur (2.492,88 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 349,49 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 100,70 eur z titulu dlžného poistného z úveru, 40,- eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho žalobca žiadal zaplatiť mu úroky z dlžnej úverovej istiny 21,96 % ročne zo sumy 2.492,88 eur od 17.10.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania 8 % ročne zo sumy 2.943,07 eur od 17.10.2017 do zaplatenia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi. Konštatoval, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. so žalobcom. Dňa 16.08.2012 uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru dlžníkovi do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých, pričom klient bol povinný poskytnúť revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Výška úverového rámca bola 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca 600,- eur, výška mesačnej splátky minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, poplatok za správu revolvingového úveru podľa sadzovníka poplatkov, výška úrokovej sadzby 28,68 % p. a., fixná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 45,94 %, splatnosť prvej mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, zvolený súbor poistenia - základný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33 %. V bode 1.1. časti 3 zmluvy žalovaná ako dlžník vyhlásila, že sa oboznámila s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059 uzavretými medzi Cetelem Slovensko, a.s., a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. Bratislava a s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia, a. s., súhlasí s nimi a podpisom vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybrala. Základný súbor poistenia bol pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvale invalidity a smrti. Podľa potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42607352891100 pre žalovanú bola výbermi v ATM a financovaním FMEB čerpaná celkovo suma 8.955,39 eur. Listom zo dňa 27.10.2017 žalobca oznámil žalovanej, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu 16.10.2017 sa stal jej záväzok splatným v celom rozsahu. Vyzval ju na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.983,07 eur zložené z úverovej istiny 2.492,88 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 450,19 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,- eur.

Následne súd citoval ust. § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), § 37 ods. 1, § 563, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Podľa súdu právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu preto vychádzal z príslušných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z., pričom predmetné zmluvy majú charakter spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 16.08.2012 uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úverový rámec, z ktorého táto čerpala celkovo sumu 8.955,39 eur, pričom na splatenie úveru uhradila sumu 7.347,21 eur. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. I keď úverová zmluva zo dňa 16.08.2012 v časti 2 má charakter revolvingového úveru, pri ktorom nie je možné určiť všetky obsahové náležitosti vyžadované zák. č. 129/2010 Z. z. v ust. § 9 (napríklad RPMN, konečná splatnosť), súd mal za to, že v predmetnej zmluve chýba nižšie uvedená obsahová náležitosť pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere určiteľná. Predmetná zmluva uzavretá medzi stranami neobsahovala náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z., a to výšku mesačnej splátky. Táto náležitosť bola vymedzená ako minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- eur. Takéto uvedenie výšky splátky súd považoval za neurčité a pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejmé, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z

vyčerpanej dlžnej sumy. Pokiaľ však má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy (ktorú podľa zmluvy mala tvoriť nielen čerpaná časť úveru, ale aj úroky, poplatok za správu a poplatok za poistenie), ale navyše k tomu počítať a zaokrúhľovať násobky dlžnej sumy, ktorú vyčerpal potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložito. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného „vzorca“. Čím zložitejšie je ustanovený spôsob výpočtu každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať v správnej výške a teda riadne. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. v zmluve chýba. Uvedený nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zák. č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Priznal preto žalobcovi výšku nesplatenej istiny úveru 1.608,18 eur (8.955,39 eur - 7.347,21 eur) a vo zvyšku dlžnej úverovej istiny a úrokov z úveru žalobu zamietol.

Pokiaľ sa týka uplatňovaného poistného vo výške 100,70 eur, súd nepovažoval žalobu v tejto časti za dôvodnú. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva len súhlas žalovanej s poistením v rozsahu, ktorý si vybrala. Či došlo k vzniku poistného záväzkového vzťahu medzi žalovanou a spoločnosťou Poistovňa Cardif Slovakia a. s. Bratislava, ako ani existenciu a obsah zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a touto poisťovňou žalobca v konaní nepreukázal. Rovnako nebolo preukázané, či žalobca uplatnené poistné za žalovanú poisťovňu uhradil. Zároveň bolo dojednanie o výške poistného neurčité, nakoľko nie je zjavné, z čoho sa mal poplatok za poistenie 3,33 % vypočítavať, a teda nie je určito dojednaná podstatná obsahová zložka poistnej zmluvy, a to výška poistného. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie 110,70 eur s príslušenstvom zamietol.

Ďalší uplatnený nárok vo výške 40,- eur žalobca špecifikoval ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, pričom odkázal na bod 4,2 časti 3 úverovej zmluvy, podľa ktorého bol právny predchodca žalobcu oprávnený v prípade porušenia povinnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas požadovať od klienta okrem iného aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady však súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, nemohol tak preskúmať ich dôvodnosť. Žalobu preto aj v časti o zaplatenie 40,- eur s príslušenstvom zamietol.

Žalobca zároveň požadoval zaplatiť aj úroky z omeškania od 17.10.2017. Súd mal za to, že medzi účastníkmi úverovej zmluvy nebola určitá, a teda platná dohoda o splatnosti, keďže nebola určená výška mesačnej splátky. Preto na určenie lehoty splnenia dlhu žalovanej aplikoval ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej, súd za výzvu žalobcu ako veriteľa na splnenie dlhu považoval doručenie žaloby žalovanej dňa 30.07.2020. Žalovaná tak bola povinná plniť 31.07.2020 a dňom 01.08.2020 sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Jeho výška bola uplatnená v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Z uvedených dôvodov súd priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.608,18 eur od 01.08.2020 do zaplatenia a vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol.

Pokiaľ sa týka obrany žalovanej spočívajúcej v nedôvodnosti, zmätočnosti a protiústavnosti výzvy na zaplatenie, uviedol, že výzvou zo dňa 25.05.2020, v súlade s ustanovením § 167 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ ju vyzval na vyjadrenie k žalobe, nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej o žalobe žalobcu. Nemohlo tak dôjsť k porušeniu jej práva na súdnu ochranu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C. s. p. nakoľko mali strany v konaní úspech v zásade rovnaký, ani jednej z nich náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná, a to do výroku I. a navrhla jeho zrušenie a vrátenie súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uviedla, že žalobca jej oznámil listom zo dňa 27.10.2010 okamžitú splatnosť úveru, ktorá nastala dňa 16.10.2017. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka nemožno vymáhať premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy. V zmysle dôvodovej správy k zák. č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o predmetné ustanovenie, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné a rozhodcovské konanie. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie teda jednoznačne viaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co 34/2018 z 18.10.2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu

začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom namieste len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje. Žalovaná preto žiadala súd o opätovné prejednanie, nakoľko pohľadávka uplatnená žalobcom je premlčaná.

3. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej zo dňa 09.06.2021 uviedol, že s jej názorom o premlčaní nároku sa nemôže stotožniť. Súhlasil s názorom súdu uvedeným v odôvodnení rozsudku, kde mal súd za to, že medzi účastníkmi úverovej zmluvy nebola určitá a teda platná dohoda o splatnosti úveru. Z tohto dôvodu pri určovaní času splnenia dlhu vychádzal z § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. On v konaní predložil súdu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.10. 2017 spolu s podacím hárkom. Súd napriek tomu dospel k záveru, že žalobca nepreukázal doručenie predmetného oznámenia žalovanej a za výzvu na plnenie pre žalovanú tak považoval doručenie žaloby žalovanej dňa 30.07.2020. Z dôvodu, že žalobný návrh bol na súd doručený dňa 20.03.2020 nemohlo dôjsť v priebehu cca 4 mesiacov k premlčaniu nároku.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.608,18 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.608,18 eur od 01.08.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (výrok III.). Pri rozhodovaní dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úveru uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou má charakter spotrebiteľskej zmluvy. V predmetnej zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. a to určiteľná výška mesačnej splátky. Uvedený nedostatok zák. č. 129/2010 Z. z. v ust. § 11 ods. 1 písm. b/ sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto priznal žalobcovi výšku nesplatenej istiny úveru 1.608,18 eur (8.955,39 eur - 7.347,21 eur) a vo zvyšku dlžnej úverovej istiny a úrokov z úveru žalobu zamietol. Rovnako tak aj uplatňované poistné vo výške 100,70 eur s príslušenstvom, nárok vo výške 40,- eur s príslušenstvom špecifikovaný žalobcom ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky a aj úroky z omeškania od 17.10.2017.

7. Žalovaná odvolaním napadla rozsudok okresného súdu ohľadom výroku I. V odvolaní vzniesla námietku premlčania s poukazom na ust. § 54a a § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka, ktoré viaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti sa odvolávala na dôvody uvedené v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018.

8. Aj odvolací súd, zhodne s okresným súdom, považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 16.08.2012 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ konal pri plnení a uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaná ako spotrebiteľ - fyzická osoba nekonala pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

9. Odvolací súd, v zmysle § 296 C. s. p., podľa ktorého spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ustanovenia o sudcovskej koncentrácii a o zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú, sa námietkou premĺčania vznesenou žalovanou zaoberal lebo v prejednávanej veci ide o spotrebiteľský spor.

10. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018) premĺčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premĺčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premĺčaní vedel.

11. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o predmetné ustanovenie, sa vymáhaním premĺčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.

12. Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Taktiež nebolo sporné, že na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úverový rámec, z ktorého táto čerpala celkovo sumu 8.955,39 eur, pričom na splatenie úveru uhradila sumu 7.347,21 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 16.10.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

20. Podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie teda jednoznačne viaže začiatok plynutia premĺčacej doby na dátum zročnosti nesplnenej splátky. Uvedené sa konštatuje aj v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018 z 18.10.2018, na ktoré sa odvolávala žalovaná a podľa ktorého: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t.j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciu všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala, a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premĺčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia

premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje.“

21. Podľa rozhodovacej praxe súdov, ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie dlhu v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo), ktorá zosplatnenie vyvolala.

22. Vzhľadom na to, že konanie začalo za účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka (po 05.12.2018) a jeho predmetom je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, odvolací súd skúmal, či žalobcom uplatnené právo nie je premlčané. V konaní nebolo sporné, že žalobca pre neplnenie zmluvných podmienok žalovanou, úver zosplatnil ako to vyplýva z listu žalobcu zo dňa 27.10.2017 ku dňu 16.10.2017. List bol žalovanej poslaný dňa 10.11.2017 (č.l. 27 spisu). Žalovaná v odvolaní tiež uviedla, že žalobca jej oznámil listom zo dňa 27.10.2020 okamžitú splatnosť úveru, ktorá nastala dňa 16.10.2017. K predčasnému zosplatneniu došlo najneskôr pre neuhradenie splátky splatnej dňa 10.07.2017 s ohľadom na dojednanú splatnosť 10. dňa v mesiaci v zmluve (č.l. 20 spisu) a prehľad splácania úveru (č.l. 25 spisu). Z uvedeného je tak zrejmé, že 3-ročná premlčacia doba podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka začala plynúť nasledujúcim dňom 11.07.2017. Trojročná premlčacia doba by tak uplynula dňa 11.07.2020. Keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 23.03.2020 stalo tak v lehote.

23. Vzhľadom na uvedené bola námietka žalovanej v odvolaní ohľadom premlčania nedôvodná dodávajúc, že táto v ňom zročnosť nesplnenej splátky dátumovo bližšie ani nekonkretizovala. Z toho dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. a vo výroku III. ohľadom trov konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, ako vecne správny potvrdil. Vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

24. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).